

Evanghelia zilei de sâmbătă: A negocia cu talanții noștri

Comentariu la Evanghelia zilei de sâmbătă din a 21-a săptămână a Timpului de peste an: „Fiecăruia după propria pricepere”. Dumnezeu nu lasă pe nimeni fără talanți, dar acești talanți sunt un reflec al iubirii Sale personale pentru fiecare dintre noi. Este în mâinile noastre să îi lucrăm, ca să aducă roadă din belșug.

Evanghelie (Mt 25,14-30)

„Tot la fel, un om, fiind gata de plecare într-o călătorie, și-a chemat

servitorii și le-a încredințat bunurile sale. Și unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după propria pricepere. Apoi a plecat. Îndată, cel care primise cinci talanți s-a dus, a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci. La fel cel cu doi talanți, a câștigat alți doi. Dar cel care primise unul a săpat o groapă în pământ și a ascuns banii stăpânului său.

După mult timp, a venit stăpânul acelor servitori și le-a cerut cont.

Venind cel care primise cinci talanți a adus alți cinci talanți spunând: «Stăpâne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat».

Stăpânul i-a zis: «Bine, servitor bun și credincios! Peste puțin ai fost credincios, peste multe te voi pune. Întră în bucuria stăpânului tău!»

Venind apoi cel cu doi talanți a spus: «Stăpâne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat».

Stăpânul i-a zis: «Bine, servitor bun și credincios! Peste puțin ai fost credincios, peste multe te voi pune. Intră în bucuria stăpânului tău!»

În sfârșit a venit și cel care primise un talant și a zis: «Stăpâne, știam că ești un om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat și, pentru că m-am temut, m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ. Iată, ai ce este al tău!».

Dar stăpânul i-a răspuns: «Servitor rău și leneș! Știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat. Deci, trebuia să depui banii mei la bancheri, iar la întoarcerea mea aș fi retras ce este al meu cu dobândă. Așadar, luați de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți! Pentru că oricui are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel care nu

are se va lua și ceea ce are. Iar pe servitorul netrebnic aruncați-l afară în întuneric: acolo va fi plânset și scrâșnirea dinților»”.

Comentariu la Evanghelia

Pilda pe care ne-o reamintește Evanghelia Sfintei Liturghii de astăzi ne îndeamnă să reflectăm asupra unor aspecte legate de darurile lui Dumnezeu și de răspunsul nostru. Nimeni nu poate spune că este lipsit în totalitate de daruri omenești sau de haruri divine. Și aici este foarte important să nu ne comparăm cu alții, gândindu-ne că ni s-ar fi făcut o nedreptate prin faptul că nu avem ceea ce credem că au ei. Fiecare dintre noi este irepetabil, fiecare dintre noi este obiect al iubirii personale a lui Dumnezeu.

Propria noastră istorie, pe care Dumnezeu o are mereu în vedere, întregă, în fața ochilor Săi, face posibil să vorbim despre anumite capacități: cele cu care am început să mergem pe calea vieții, ca să spunem așa, și cele pe care le dezvoltăm sau le diminuăm de-a lungul drumului, prin alegerile noastre. Și acesta este un aspect prețios de luat în considerare: că viața noastră nu este scrisă în întregime, că suntem cu adevărat protagoniștii ei, și că prezența lui Dumnezeu în noi, luminând, sugerând, împingând, împuternicind, mângâind, vindecând, ne permite să ținem cârma și să fim cu adevărat protagoniștii existenței noastre.

Măreția ființei umane nu se măsoară după darurile primite. Sunt persoane care au primit mult și au răspuns mult, dar sunt și persoane care au primit mult și au răspuns foarte puțin, la fel cum există persoane care

au primit mai puțin și au răspuns mult. În orice caz, puținul sau multul în ceea ce privește darurile primite nu poate fi apreciat cu modul nostru obișnuit de a măsura și evalua lucrurile. Căci ceea ce face omul mare și ceea ce transformă lumea este credința care lucrează prin iubire. Și aceasta lipsea celui care primise un talent.

Toți suntem capabili să iubim. Însă și viața ne ajută să discernem care sunt talanții noștri și până unde putem spera să ajungem cu ei în fiecare moment. Dar iubirea o putem dori mereu, fără măsură, pentru că iubirea nu are limite. Mai mult, Dumnezeu sporește talanții noștri după măsura iubirii noastre. De aceea, este esențial să nu disprețuim ceea ce putem face cu mâinile noastre, chiar dacă ni se pare mic în comparație cu ceea ce fac alții. Drumul nostru este personal: în mâinile noastre este să-l facem mare,

pentru că depinde de inima cu care îl parcurgem.

Juan Luis Caballero // Photo:
Holly Stratton - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-sambata-a-ne-folosi-
de-talantii-nostri/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-sambata-a-ne-folosi-de-talantii-nostri/) (31.10.2025)